

ปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งผล
ต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
Small-and Medium-Enterprise Reliability Factors Influencing
the Small and Medium Enterprise
Development Bank of Thailand's Approval Credit

ยุรวงศ์ พยัคฆ์¹, เมธาวิ อนิวรรณพนธ์³, เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย⁴
¹สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
^{2,3}คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความน่าเชื่อถือของงบการเงินและมาตรการบัญชีชุดเดียวส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล ไม่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอนุมัติสินเชื่อ; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Abstract

In this thesis, the researcher examines (1) the approval of credit of the Small and Medium Enterprise Development Bank of Thailand (SME Bank) and (2) reliability factors of small-and-medium enterprise (SMEs) affecting the approval of credit of SME Bank.

Findings showed that reliability factors of SMEs in the aspect of reliability of financial statement and one account measures affected approval of credit of SME Bank at the statistically significant level of .05. The reliability factor of SMEs in the aspect of good governance did not affect approval of credit of SME Bank at the statistically significant level of .05.

Keywords: Approval Credit; Small and Medium Enterprise

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise--SMEs) มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากจะมีส่วนสนับสนุนในการจ้างงานในชุมชน การริเริ่มเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ แล้วยังเชื่อมโยงกิจการต่าง ๆ ไปสู่ภาคการผลิตที่เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับประเทศ เนื่องจากการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2558 จำนวนถึง 2.76 ล้านราย คิดเป็นร้อยละ 99.26 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด มีจำนวนแรงงาน 10.74 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 80.44 ของการจ้างงานทั่วประเทศ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาที่ต้องแก้ไขอยู่หลายประการ แต่ปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดแคลนเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานและขยายธุรกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขัน ซึ่งส่งผลให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบปัญหาทางการเงินจนต้องปิดกิจการลงหลายราย เพราะขาดการสนับสนุนด้านการเงินจากสถาบันการเงิน แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายเร่งด่วนในการช่วยเหลือและสนับสนุน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแล้วก็ตาม เนื่องจากสถาบันการเงินมองว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ทำให้การปล่อยสินเชื่อเป็นไปได้ยากขึ้น (ธนาคารกสิกรไทย, 2560)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของธุรกิจในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน มีหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะการบริหารงานขององค์กร ปัจจัยด้านคุณภาพทางการเงิน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการใช้บริการของผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านมาตรการควบคุมความเสี่ยงของสถาบันการเงิน และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านการบริหารขององค์กร หากผู้ประกอบการมีได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารอาจส่งผลต่อระดับความน่าเชื่อถือของธุรกิจ และหากมีได้ปฏิบัติตามมาตรการบัญชีอาจส่งผลต่อข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีและการเงินขาดความ

นำเชื่อถือ ซึ่งส่งผลต่อการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน หากสถาบันการเงินไม่ได้รับข้อมูลทางการบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริงแล้วอาจทำให้การตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อของเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินเกิดความลำเอียงหรือตัดสินใจที่ไม่เป็นธรรม (อมรา ตีรศรีวัฒน์, 2555)

ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จึงนำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ว่าสถาบันการเงิน ให้ความสำคัญกับปัจจัยใดบ้าง ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ เพื่อเป็นแนวทางให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาการเข้าถึงเงินทุนได้เตรียมพร้อมในการขออนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงิน เนื่องจากเงินทุนเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) ในสายงานวิเคราะห์สินเชื่อ จำนวน 4 ฝ่าย ประกอบด้วย ฝ่ายวิเคราะห์สินเชื่อ 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 132 คน ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาบันการเงินภาครัฐ รองรับนโยบายช่วยเหลือสนับสนุนด้านเงินทุนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) คือ ความน่าเชื่อถือของ SMEs
2. ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ การพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

ขอบเขตของเนื้อหา

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ
2. ความหมายและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
3. แนวคิดความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4. ทฤษฎีตลาดดอกเบี้ยคลาสสิก
5. ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
3. เพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถนำปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอนุมัติสินเชื่อ

1. ความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Character) หมายถึง การพิจารณาคุณลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการชำระหนี้ (Willing to pay) เช่น ประวัติส่วนตัวของผู้บริหาร ความรู้ ประสบการณ์ และวิสัยทัศน์ในการบริหารธุรกิจ
2. ความสามารถในการชำระหนี้ (capacity) หมายถึง การพิจารณาถึงความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ (ability to pay) วิเคราะห์จากงบการเงินของกิจการในส่วนของรายได้หลักและค่าใช้จ่ายประจำของกิจการ การใช้แหล่งเงินกู้อื่น ๆ และประวัติการชำระหนี้
3. เงินทุน (capital) หมายถึง ส่วนที่เจ้าของนำมาลงทุน หากเจ้าของธุรกิจลงทุนในสัดส่วนสูงแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงทางการเงิน โดยพิจารณาได้จากส่วนของผู้ถือหุ้นต้องมากกว่าหนี้สิน ของกิจการ
4. หลักประกันสินเชื่อ (collateral) หมายถึง หลักทรัพย์ที่ช่วยลดความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk) มีหลายลักษณะ เช่น อสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีเสถียรภาพในมูลค่าและ สภาพคล่องสูง บุคคลที่มีชื่อเสียงและฐานะการเงินมั่นคง การค้ำประกันโดยหน่วยงาน ได้แก่ บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม เป็นต้น
5. สภาพการณ์ทั่วไป (condition) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่อยู่นอกเหนืออำนาจการควบคุมของสถาบันการเงินและผู้ขอู้ เจ้าหนี้ที่วิเคราะห์สินเชื่อจึงต้องคาดคะเนแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมาพิจารณาสินเชื่อด้วย

ความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการเข้าถึงแหล่งทุนของสถาบันการเงินจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ หลักธรรมาภิบาลเป็นหลักการบริหารจัดการที่ดีและเป็นสิ่งจำเป็นกับองค์กรในทุกระดับ (กุลธิดา เสนกุล, 2554) โดยคณะกรรมการการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติในเอเชียและแปซิฟิก (UNESCAP) ได้ให้คำนิยามของธรรมาภิบาล (good governance) ไว้ 8 ประการ ดังนี้ (1) ความรับผิดชอบ (accountable) (2) ความโปร่งใส (transparent) (3) การตอบสนอง (responsive) (4) ความเสมอภาคและความเป็นสากล (equitable and inclusive) (5) หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล (effective and efficient) (6) การปฏิบัติตามกฎหมาย (follow the rule of law) (7) ความมีส่วนร่วม (participatory) (8) หลักการมุ่งฉันทามติ (consensus oriented)

2. ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน หัวใจสำคัญของการรายงานทางการเงิน คือ การให้ข้อมูลที่โปร่งใสต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ปัญหาในการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดจากวงเงินสินเชื่อที่สินเชื่อได้รับข้อมูลทางที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ขาดความน่าเชื่อถือ ยังผลให้การตัดสินใจผิดพลาดหรือมีใจไม่เป็นธรรมในการอนุมัติสินเชื่อผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญในการจัดการทางการเงิน เนื่องจากงบการเงินถือเป็นข้อมูลสินเชื่อในเชิงปริมาณที่นักวิเคราะห์สินเชื่อของสถาบันการเงินให้ความสนใจในการวิเคราะห์สินเชื่อ เมื่อจุดมุ่งหมายของงบการเงิน คือ การนำเสนอข้อมูลทางการเงินของกิจการที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินทั้งภายในและภายนอก

3. มาตรการบัญชีชุดเดียว คือ มาตรการของภาครัฐที่สนับสนุนให้กิจการมีการจัดทำบัญชีให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของกิจการ หรือ บัญชีชุดเดียว (Single Account) มีวัตถุประสงค์ในการตราพระราชกำหนดยกเว้นและสนับสนุนการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2558 และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 595 พ.ศ. 2558 เพื่อสะท้อนสภาพกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศ สร้างด้วยน่าเชื่อถือในการทำธุรกรรมทางการเงินต่อแหล่งเงินทุน รัฐบาลสามารถวิเคราะห์และวางแผนในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ตรงต่อความต้องการ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการผลิตและการค้า สร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการอีกด้วย หลังจากการจดทะเบียนผู้ประกอบการที่จัดทำบัญชีชุดเดียวต่อกรมสรรพากรแล้วผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 จะต้องจัดทำบัญชีและงบการเงินให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่แท้จริงของกิจการ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป และต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการหลีกเลี่ยงภาษีอากร รวมทั้งยื่นแบบแสดงรายการและ

ชำระภาษีให้ครบถ้วนตามประเภทภาษีที่บริษัทมีหน้าที่ในการยื่นแบบชำระภาษี หากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่จดแจ้งการทำบัญชีและงบการเงินให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการ มีความเสี่ยงที่เจ้าหน้าที่จากกรมสรรพากรจะตรวจสอบภาษีของกิจการ โดยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไป สถาบันการเงินจะพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการจากงบการเงินที่ยื่นต่อกรมสรรพากรเท่านั้น มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้กิจการที่ไม่จดแจ้งเป็นผู้ประกอบการจัดทำบัญชีและงบการเงินให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการจะถูกปฏิเสธการให้สินเชื่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัย ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากหนังสือบทความ และเอกสารต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. การสร้างแบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ทำงานในการวิเคราะห์สินเชื่อ ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ส่วนที่ 4 ผู้ศึกษาทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำแบบสอบถามโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบและวิเคราะห์ความตรงของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ (1) รองศาสตราจารย์วัชรภรณ์ ชิวไศภิชฐ (2) อาจารย์ ดร. ชาศิต สุกุล อธิริยาภรณ์ และ (3) อาจารย์ ดร. นันทวรรณ บุญช่วย เพื่อทดสอบความถูกต้องตามเนื้อหา

5. เมื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิทดสอบความตรงของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับฝ่ายควบคุมคุณภาพสินเชื่อ ธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 30 ชุด ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มประชากร เพื่อหาค่าเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, อ้างถึงใน สุวิมล ติรภานนท์, 2555) มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยรวมเท่ากับ 0.980

แบบสอบถามปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่ในระดับ 0.862-0.975 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในปัจจัยแต่ละด้าน ดังนี้

การบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.862

ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.975
มาตรการบัญชีชุดเดียว มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.901
แบบสอบถามการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธนาคาร
พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย อยู่ในระดับ 0.857-0.960 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟาในปัจจุบันแต่ละด้าน ดังนี้

ความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.857
ความสามารถในการชำระหนี้ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.931
ความเพียงพอของเงินทุน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.960
หลักประกัน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.771
สภาวะการหนี้ทั่วไป มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.949
หลังจากหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแล้ว จึงนำผลจากการทดลองใช้ไปปรับปรุงข้อคำถาม เพื่อ
ความเหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

6. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาปรับปรุง โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำ
แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ค่าพารามิเตอร์ (parameter) ในการพรรณนาข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่า
ร้อยละ (percentage) และใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ) ในการพรรณนา
ปัจจัยด้านการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจัยความน่าเชื่อถือ
ของงบการเงิน ปัจจัยด้านมาตรการบัญชีเดียว และปัจจัยที่ส่งผลต่อการ พิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

2. การตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (multicollinearity) การตรวจสอบความ
สัมพันธ์ของข้อมูลด้วยการใช้วิธีวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่มีค่าความสัมพันธ์กันสูงที่จะส่งผลให้เกิดปัญหาด้าน
ภาวะเส้นตรงร่วมเชิงพหุ (multicollinearity) โดยเทคนิคการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยการ
หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยกำหนดค่าสหสัมพันธ์ไว้ไม่เกิน 0.80

3. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ในการพรรณนาข้อมูลปัจจัยความน่าเชื่อถือ
ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลของวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม ปัจจัยความน่าเชื่อถือของงบการเงิน และปัจจัยด้านมาตรการบัญชีชุดเดียว โดยใช้สถิติ
การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณด้วยวิธีขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ปัจจัยมาตรการบัญชีชุดเดียวส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัยการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า ความน่าเชื่อถือของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเนื่องจากนักวิเคราะห์สินเชื่อให้ความสำคัญกับยอดขายหรือรายได้หลักของกิจการซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ หากผู้ทำบัญชีของกิจการละเว้นหรือแสดงข้อมูลผิดพลาด จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจให้สินเชื่อของนักวิเคราะห์สินเชื่อเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้ทำบัญชีควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังรอบคอบในการจัดทำงบการเงิน บันทึกการทางบัญชีตามหลักฐานการทำธุรกรรมทางการเงินให้ครบถ้วนและจัดเก็บเพื่อให้ง่ายต่อการสืบค้น เพราะหากข้อมูลทางการเงินบัญชีไม่แสดงในงบการเงินตามสภาพที่แท้จริงของกิจการ อาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของกิจการได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดมาตรการบัญชีชุดเดียวที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างความน่าเชื่อถือในการทำธุรกรรมทางการเงินต่อแหล่งเงินทุน เพื่อสะท้อนภาพกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศ

ดังนั้น ผู้ทำบัญชีจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ โดยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามประกาศของสภาวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553 ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า หลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องมีความโปร่งใส ปฏิบัติงานตามกฎหมายระเบียบ มีความเป็นอิสระ ปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอิทธิพลของบุคคลหรือองค์กรใด ๆ มีความเที่ยงธรรม ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักกฎหมายและดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ ปราศจากผลประโยชน์หรืออิทธิพลใด มีความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติงานตามหลักฐานที่ปรากฏและหลักกฎหมาย ไม่ยินยอมให้ผู้ใดอ้างว่าปฏิบัติงานถ้าไม่ได้ปฏิบัติงานจริง มีความรู้ความสามารถและความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ และรักษาความลับขององค์กรที่ปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความเชื่อที่ได้ของข้อมูลทางบัญชีว่าข้อมูลทางการเงินจัดทำขึ้นโดยผู้ทำบัญชีที่ยึดถือจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเป็นที่ตั้ง

ในทางกลับกัน นักวิเคราะห์สินเชื่อมีความเห็นว่า การบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความน่าเชื่อถือ แต่ไม่ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ เนื่องจากการ

บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลประเมิณผลอย่างเป็นรูปธรรมได้ยาก เพราะการบริหารงาน ภายในกิจการ เป็นเรื่อง ที่ผู้บริหารของกิจการเป็นผู้กำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบเชิงปริมาณ (quantitative study) ซึ่งข้อมูลที่ได้ อาจจะไม่ลึกเพียงพอ จึงควรมีการศึกษาในรูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative study) หรือทำวิจัยแบบผสม (mixed method)
2. วิจัยการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินในโดยจำเพาะเจาะจงในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ กิจการการผลิต กิจการบริการ กิจการค้าปลีก กิจการค้าส่ง จะทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเภทต่าง ๆ ได้เห็นความสำคัญของการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อในแต่ละด้าน
3. การวิจัยการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินภาคเอกชนจะทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างนโยบายในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินภาคเอกชนกับสถาบันการเงินภาครัฐ

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา สังขมณี. (2558). *การจัดการสินเชื่อ*. กรุงเทพมหานคร: ธนัชการพิมพ์.
- กุลธิดา เลนุกุล. (2554ป. *รายงานการวิจัย ตัวชี้วัดการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จรินทร์ เจริญศรีวัฒนกุล. (2556). *การวิเคราะห์สินเชื่อโครงการอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนาคารกสิกรไทย. (2560). *5 พฤติกรรม SME ไปต่อไม่ได้*. ค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2560, จาก <https://www.kasikombank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/SMETips/Pages/5-behaves-undesirable.aspx>
- พรรณภา ชูนิมิตรกุล. (2550). *สินเชื่อ SME ปลดปล่อยให้รัดกุมได้ ถ้าหากใช้ Credit scoring*. ค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2560, จาก http://www.bus.tu.ac.th/uploadpr/o2_Sep11_07_Panpa.ppt
- วรรณชน ทอรัักษ์. (2554). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือของงบการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในมุมมองของนักวิเคราะห์สินเชื่อ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.). (2558). *รายงานประจำปี 2558*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

- สุวิมล ตีรกานนท์. (2557). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ-มหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรม ตีรศรีวัฒน์. (2555). ปัญหาของสารสนเทศทางการบัญชีที่เป็นอุปสรรคต่อการให้สินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 18(2), 186-198.
- UNESCAP. (2017). *What is good governance*. Retrieved April 4, 2014, from <http://www.unescap.org/sites/default/files/good-governance.pdf>